



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9260/2023
07.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Зорана Хацића, председника већа, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић, Марије Терзић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Попадић, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа за јавне гараже и паркиралишта „Паркинг сервис“ Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18592/21 од 30.06.2022. године, у седници одржаној 07.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18592/21 од 30.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18592/21 од 30.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5748/15 од 18.11.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 24.000,00 динара са законском затезном каматом од 06.04.2015. године до исплате (став први изреке). Одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му преда аутомобил марке Голф, рег. ознаке ... (став други изреке). Одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му надокнади трошкове парничног поступка (став трећи изреке).

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 18592/21 од 30.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 5748/15 од 18.11.2020. године (став први изреке). Одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене матријланог права са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је враћање путничког моторног возила, које тужени држи на основу одредбе члана 21а Одлуке о измени одлуке о јавним паркиралиштима града Београда, која је донета на основу и у границама овлашћења из члана 36. став 6. Закона о комуналним делатностима, јер тужилац тврди да би преостало потраживање туженог застарело да је суд правилно применио правила о урачунавању из члана 312. Закона о облигационим односима. Предмет захтева је и исплата накнаде штете у висини 24.000,00 динара за куповину авионске карте због немогућности коришћења возила.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члан 404. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ 72/11 ... 55/14) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О захтеву за исплату и предају посуда на путничком возилу од стране Јавног комуналног предузћа за јавне гараже и паркиралишта „Паркинг сервис“ Београд одлучено је уз примену материјалног права која не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. О захтеву за предају возила је одлучено применом одредбе члана 36. став 6. Закона о комуналним делатностима и члана 21а Одлуке о измени одлуке о јавним паркиралиштима града Београда, која је донета на основу и у границама овлашћења из члана 36. став 6. Закона о комуналним делатностима. Приликом доношења одлуке о томе да ли је исплатом коју је извршио тужилац у целости намирено потраживање туженог одлучено је применом одредбе члана 312. Закона о облигационим односима. О захтеву за исплату накнаде штете одлучено је одбијањем, јер у радњама туженог нема противправности. Поред тога тужилац ревизијом не указује на постојање супротних одлука у истој или сличној чињенично правној ситуацији.

Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.04.2015. године. Вредност предмета спора је 24.000,00 динара.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Зоран Хацић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**